

Els projectes organitzatius del Govern

Contra la crisi, més territori

Les vegueries permetran més proximitat al ciutadà i més eficiència de l'Administració

LAIA
Bonet

El Govern de Catalunya, a l'aprovar els projectes de llei de vegueries i de l'Àrea Metropolitana de Barcelona, ha reparat un error i un oblit històrics. Un error com va ser l'extinció, el 1987, de la Corporació Metropolitana, comès amb la voluntat de negar l'existència d'una institució necessària per abordar, amb caràcter general, les problemàtiques de la capital del país i la seva àrea d'influència pel fet de no estar governades per representants del mateix color polític que el Govern de llavors.

I un oblit, deliberat i intencionat, perquè els governs de CiU, també des del 1987, van desconèixer i van incomplir de manera sistemàtica durant 15 anys un mandat clar del Parlament per abordar la desconcentració i la descentralització del país en almenys cinc regions, malgrat que tenien majoria absoluta per fer-ho realitat i que comptaven amb la complicitat del Govern central, governat pel PP, al qual van donar suport durant força anys.

HA ESTAT el Govern presidit pel president Montilla el que ha desencallat aquests dos projectes i ha fet el primer gran pas per a l'establiment de les columnes del nostre sistema institucional al territori de Catalunya. I s'ha fet sobre la base sòlida de l'Estatut. Ara comença la tramitació parlamentària, oberta a les aportacions de totes les forces polítiques i socials al Parlament i al territori.

El projecte de llei de vegueries desplega l'Estatut per fer més pròxima, àgil i simplificada l'Administració de la Generalitat a tot el ter-

ritori i l'Administració supramunicipal de cooperació local. El projecte aborda el tractament de la vegueria en la doble naturalesa que li atorga l'Estatut: com a divisió territorial per a l'organització dels serveis de la Generalitat i com a entitat supramunicipal de cooperació local. Estableix un mapa plenament coincident per a aquestes dues naturaleses de la vegueria; un mapa que es preveu al mateix projecte i que correspon a l'actual divisió en set delegacions del Govern i l'Administració de la Generalitat, i al mateix temps protegeix dues singularitats positives pel que fa a la Vall d'Aran. El projecte en preveu també l'execució en tres etapes. Això permetrà les modificacions de la normativa estatal necessàries per fer possible l'encaix de la realitat de les vegueries en els àmbits de la regulació estatal, i més espe-

cíficament amb la llei orgànica de règim electoral general pel que fa a les eleccions als consells de vegueria -fins ara diputacions-, i els necessaris retocs dels límits provincials mitjançant una llei orgànica.

EL PROJECTE de llei de l'Àrea Metropolitana de Barcelona permet la fusió en una sola entitat de les actuals funcions de les dues entitats metropolitanes actualment existents, i, al mateix temps, l'assumpció de les compe-

ARNAL BALLESTER

Els que van incomplir durant 15 anys el mandat del Parlament no poden dir que «ara no toca»

tències de la Mancomunitat de Municipis. Es tracta novament d'una aposta per la simplificació administrativa i per una actuació més eficaç i més eficient, ja que permetrà l'estalvi de recursos. Però el que és més important: dota la conurbació de Barcelona d'una arquitectura institucional per a la gestió d'una realitat socioeconòmica i demogràfica de primer ordre que acull la meitat de la població del nostre país.

Els que durant 15 anys van in-

complir mandats parlamentaris, encara que fos incomplint les seves pròpies lleis, o van legislar en contra de la capital de Catalunya, no poden continuar dient «ara no toca». Són excuses de mal pagador. Ha estat aquest Govern el que ha impulsat lleis bàsiques de país, com les lleis d'educació o de salut pública, inexistent gairebé 30 anys després del restabliment de la Generalitat. Només la desídia, la falta de voluntat política o la falta d'ambició caracteritzada per un vol rasant pel que fa a l'articulació del nostre sistema institucional podrien explicar tanta paràlisi. Alguns parlen ara d'«enlairar» Catalunya, mentre que quan ho podien haver fet la van tenir arran de terra, amb un vol gallinaci impropri d'un Govern nacional.

ACOSTAR LA Generalitat al territori no representa més despesa ni duplicitat administrativa, ja que les antigues estructures han de donar pas a les noves, sense solapaments. Parlem d'estalvi en la gestió administrativa i d'aproximar les polítiques allà on s'han d'aplicar. La proximitat permet també aconseguir més eficiència, i l'eficiència, tant en l'actuació de la Generalitat com en la dels consells de vegueria, serà imprescindible per lluitar contra la crisi. Precisament, i també aquesta setmana, s'ha acordat el primer impuls dels Plans d'Ocupació Local, que es desprenen dels 30 compromisos adoptats pel Govern amb empresaris i sindicats per afrontar la crisi. És la via catalana, la que concerta amb els agents socials i s'acosta al territori, la que més bé pot lluitar contra la desocupació i la crisi econòmica, en un moment en què falten debats, propostes... i, sobretot, fets. ≡

Secretària de desenvolupament estatutari de la comissió executiva del PSC.

Set x set

FRANCESC
Escribano

Barcelona, capital del documental

Barcelona s'ha guanyat el mèrit de ser considerada capital del documental. Almenys durant aquesta setmana. La celebració d'una nova edició del DocsBarcelona vol situar la ciutat al nivell d'altres capitals de referència, com ara Amsterdam o Toronto, amb la presència d'algunes pel·lícules de caràcter excepcional. La vàlua que té el documental com a gènere és la capacitat de mirar la realitat d'una manera insòlita i reveladora. És el cas dels documentals *Pecats del meu pare*, que dimecres va inaugurar el festival, on el fill de Pablo Escobar confessa i repassa la vida al costat del seu pare, i *La Reina i jo*, de la directora iraniana Nahid Persson, que avui es presenta. La vida de Nahid Persson, com la de molts dels seus compatriotes, està marcada per la violència i la mort. «L'Iran és sang, l'Iran és mort, l'Iran és rebel·lió». Aquest crit, terrible i real, que Ryszard Kapuscinski recollia en el seu llibre *El Sha o la desmesura del poder*, era una de les consignes que

'La Reina i jo' és el relat d'un intent d'entendre l'altre, cosa poc habitual a l'Iran

repetien els manifestants durant la revolució que fa 30 anys va acabar amb la monarquia del xa Reza Pahlawi. Un règim d'una crueltat extrema. En donen fe el testimoni de Kapuscinski i la vida de Nahid Persson. Néixer i viure a l'Iran, tant se val quin sigui el moment històric, vol dir repetir la consigna d'aquells manifestants, vol dir, com també passa ara, confrontació, revolta i sang. Nahid va ser militant comunista, va lluitar contra el règim del xa i va veure com el seu germà de 17 anys moria executat, va celebrar la caiguda de la monarquia i després el triomf de la revolució però, com molts, va haver d'exiliar-se a Suècia fugint del règim islàmic de l'aiatol·là Khomeini.

La Reina i jo és el relat d'un diàleg i d'un intent de voler entendre l'altre, un fet poc habitual en la història recent de l'Iran. Durant un any Nahid Persson i la vídua del xa, Farah Pahlawi, la Farah Diba que durant una època tant sortia a les revistes, van decidir trobar-se per parlar. El valor del documental és veure com s'expliquen un passat comú de violència i enfrontament i com somnien en un futur de llibertat per a un país que encara és el seu. ≡

En seu vacant

Citar la Bíblia

JOSEP MARIA
Fonalleras

Mentre Zapatero esmorzava a Washington, la borsa sotsobrava, els sindicats ataven els elements en contra del Govern, es revoltaven com un vent inclement les xifres de l'atur i les enquestes s'encrepaven com enormes onades en ple oceà. Ja em perdonaran tanta poesia, però a vegades no hi ha recursos millors per descriure l'ambient polític. És a dir, el croissant o el cafè amb llet o el suc

o les gofres o les magdalenes o les torradetes amb melmelada eren en un costat de l'Atlàntic. A l'altre, es congriava la tempesta perfecta. No m'estranya que Zapatero pregués. Pregava per la multiculturalitat, però en realitat ho estava fent per no ennuegar-se amb les notícies que arribaven d'Espanya. Davant del panorama desolador, resar és sempre una possibilitat, tot i que sol arribar quan el naufragi ja és inevitable. També s'ha de dir que, en aquestes circumstàncies adverses, el discurs de ZP no estava gens mal construït. I citava la Bíblia, que és un detall que no pot faltar mai en un esmorzar on es resa o en un res on s'esmorza.

La Bíblia és com en Pla. Serveix per a qualsevol argumentació. Si Za-

patero hagués presidit una trobada de dermatòlegs, hauria pogut llegir un fragment del mateix *Deuteronomi* que diu: «Vés amb compte amb les malalties de la pell». I si hagués optat per anar contra les corrides, podia haver citat l'*Eclesiastès*: «El destí dels homes i el destí de les bèsties és el mateix: la bèstia mor i l'home mor. Tots dos tenien el mateix alè de vida». Ara, posats a fer, jo hauria optat per un altre fragment del divertidíssim *Cohèlet*. Amb posat compungit, hauria proclamat: «A la terra hi ha una cosa que decep: hi ha justos a qui les coses van com si fossin malvats i hi ha malvats a qui les coses van com si fossin justos. Jo mantinc que també això és decebedor». Amén. ≡

Fundador: ANTONIO ASENSIO PIZARRO.
President: Antonio Asensio Mosbah.
President de la Comissió Executiva: Juan Llopart Pérez.
Director General: Conrado Carnal.
Director Editorial i de Comunicació: Miguel Àngel Liso.
Directors d'Àrea:
Premsa: Enrique Simarro.
Comercial i Publicitat: Pablo San José.
Llibres i Plantes d'impressió: Román de Vicente.
Revistes: Marta Ariño.
Recursos: David Casanovas.

EDICIONES PRIMERA PLANA:
Director General: Enrique Simarro.
Directors: J. Garçon (comercial), D. Segura (màrqueting), M. Fañanàs (r. externes), J. L. Busquets (tresoreria), J. Sicart (administració), L. M. Blasco (sistemes d'edició), K. Olivier (tecnologies), M. Moya (producció).
Impressió: Gráficas de Prensa Diaria.
Director: L. Miranda. Distribució: Logística de Medios Catalunya S.L. Consell de Cent, 425-427, 3ª planta. 08009, Barcelona. T: 93 265 53 53. Fax: 93 484 37 48.
Publicitat: Zeta Gestión de Medios. Dir. general: P. San José. Director comercial: S. Germán. Consell de Cent, 425-427, 6a planta; 08009 Barcelona. T: 93 265 53 53. O'Donnell, 12. 28009 Madrid. T: 91 586 97 00.